

FULLTIME ESTHEET DOUWE BOB

WAT ALS IK DE ONDERWERPEN TALENTENJACHT, SONGFESTIVAL EN VADER EENS ZOU MIJDEN, OM ME IN PLAATS DAARVAN TE CONCENTREREN OP DE THEMA'S MUZIEK, KUNST EN SCHOONHEID? WANNEER IK HEM LAAT WETEN WAAR WE DIE LATE OCHTEND NIET OVER ZULLEN PRATEN, REAGEERT DOUWE BOB GUITIG: "DIT WORDT EEN LEUK GESPREK." DOOR LUDO DIELS

De ontmoeting vindt plaats in een hoofdstedelijk etablissement. "Ik ben geboren en getogen in Amsterdam, maar ik ga graag naar de natuur. De natuur geeft me troost. Ik mag ook graag reizen. Ik ben iemand van bestemmingen. Ik wil nieuwe steden en landen zien. Al geniet ik er net zo goed van om thuis te zijn. En dat is Amsterdam voor mij. Hier zal ik altijd blijven, ook al ga ik voor een tijd weg."

Charmant is het woord niet. Douwe Bob is eerder overrompelend in zijn charismatische présence. Ook in het café *a sharp dressed man*. Toch oogt hij zeker niet intimiderend, daarvoor is hij te innemend en joviaal. Over zijn uiterlijk, dat het midden houdt tussen James Dean en Johnny Cash, is al veel gezegd. Een levend anachronisme, een *Fremdkörper* in dit snelle tijdsgewricht. En toch zitten we nog geen minuut of hij staat op om het WiFi-wachtwoord te vragen.

Met Douwe Bob raak je niet gauw uitgepraat. Hij blijkt vooral een denker, die voor zijn 23 jaar verrassend wereldwijd naar de wereld kijkt. Levendig en beschouwend. Een hang naar melancholie, maar ook naar prestatie. Ontwapenend, ook dat nog. Een oude ziel in een jong lichaam. "Alles wat ik doe, kan ik terugbrengen tot de schoonheid van taal." Hij doet niets zonder er goed over na te denken, lijkt het. En tegelijkertijd toont hij zich ontvankelijk voor het grote avontuur dat leven heet. "Ik probeer eruit te halen wat erin zit. Zelf ben ik ook benieuwd waar ik uit zal komen."

Toch nog eerst even de feiten. In 2012 brak Douwe Bob Posthuma op zijn negentiende door via de talentenjacht *De Beste Singer-Songwriter Van Nederland*. Daarna was hij niet meer van de nationale media te slaan. Zijn overtuigende debuutalbum *BORN IN A STORM* uit 2013 werd in 2015 zowel artistiek als commercieel overtroffen door *PASS IT ON*, dat afsluit met *Hold Me*, zijn duet met de onstuitbare Anouk, goed voor liefst elf weken Mega Top 50. *Sweet Sunshine* eindigde afgelopen jaar als de meest gedraaide Nederlandse single op 3FM, wat hem de Schaal van Rigter opleverde. De titel van het recent verschenen *FOOL BAR*, uiteraard inclusief het Songfestival liedje *Slow Down*, knipoogt naar zijn vader Simon Posthuma, die in de jaren zestig binnen het kunstenaarscollectief The Fool wereldwijd furore maakte met *art work* voor onder anderen The Beatles, Cream, Procol Harum en Boudewijn de Groot. "Ik ben als winnaar van *De Beste Singer-Songwriter Van Nederland* in feite het product van een competitie. En ook mijn deelname aan het songfestival is een muzikale krachtmeting. Ik ga die niet uit de weg. Het hele leven is een competitie met winnaars en verliezers. Ik ben voor veel bang, maar niet voor competitie. Van mijn kunnen ben ik me zeer bewust. Ik krijg er geen kick van om anderen te zien verliezen, ik krijg een kick om zelf te winnen. Daarom doe ik mee. Ik wil graag op nummer één staan, daar schaam ik me niet voor."

Plankenkoorts kent de binnen de kortste keren gepokt en gemazelde Douwe Bob niet langer. Met toetsenist Matthijs van Duivenbode,

gitarist JP Hoekstra, organist Thijs Boontjes, bassist Jeroen Overman en drummer Bram Hakkens weet hij zich bovendien geruggesteund door een bonafide band. “Echt nerveus ben ik niet meer voor een optreden. Vroeger wel, toen moest ik zelfs kotsen van de spanning. Tegenwoordig ben ik altijd wel iets gespannen, maar niet overmatig zenuwachtig. Ook niet als we binnenkort voor de tweede keer op Pinkpop staan. Zo’n optreden beschouw ik als een liefdevolle veldslag. Voordat ik opga, knuffel ik altijd de hele band. Dat geeft een goed gevoel. We moeten het samen doen.”

De aanstekelijke muziek van Douwe Bob is een dwarsdoorsnede van diverse melodische genres, waarbij de tijdloze westcoast sound uit de jaren zeventig de boventoon voert. Zo zou de band America veertig jaar geleden goud hebben gegeven voor *Slow Down* als opvolger van hun wereldhit *Sister Golden Hair*. “Ik ben opgegroeid met veel soorten muziek. Mijn eigen muziek bevat elementen uit verschillende stijlen waarin mensen zich kunnen vinden. In het begin waren het vrijwel alleen jonge meiden die naar mijn concerten kwamen, maar geleidelijk ontdekten ook steeds meer ouderen mijn muziek. Het is tof dat ik tegenwoordig met mijn muziek generaties kan verbinden. Pop is voor mij allerm minst een vies woord.”

Zijn smaak blijkt beduidend breder dan zijn platen doen vermoeden. Van old-school hiphop tot obscure klassieke componisten en van de smartlapen van Willy Alberti tot de luisterliedjes van Bram Vermeulen, Douwe Bob lust het allemaal. “Ik neem het volledig in me op. De opnamen van mijn albums zijn nooit volgens een vast stramien verlopen. We hebben geen formule. Ik geniet er zeer van om samen tot ideeën te komen en gezamenlijk muziek te maken. Dat is een verrijkend proces. De inspiratie ontstaat in het proces zelf.”

Douwe Bob is een omnivoor als het om kunst gaat. Hij zoekt schoonheid en vindt deze niet alleen in de strofen van dichters, maar ook in de natuur of in de functionaliteit van een textielschaar. Zijn talrijke tatoeages vormen het letterlijke bewijs dat hij de schoonheid graag bij zich draagt. “*My body is my canvas*”, verklaarde hij in een tv-interview op de vooravond van het Eurovisie Songfestival in Stockholm. Douwe Bob is een fulltime estheet. Hij draagt uit waarin hij gelooft. Het leven als kunstwerk. “Ik denk dat kunst belangrijk is omdat het een bepaalde concentratie vergt. Je gaat er niet zo maar aan voorbij. Kunst als een viering van de zintuigen. Ik geloof zelfs dat de schoonheid iets edels is dat door de eeuwen heen groeit. Neem een barista. Wat is er mooier dan iemand bezig te zien een perfect kopje koffie te maken? Er gingen eeuwen aan vooraf om te komen tot dit ene perfecte kopje koffie. Dat kun je van een modern koffiecapparaat niet zeggen. Kunst, op welk niveau of gebied dan ook, heeft met zorg te maken. Schoonheid vervoert. Het neemt je mee. Dat doet goede muziek ook, denk ik. Ik heb nooit méér willen doen dan mooie liedjes maken. Daar ben ik nu mee bezig. Ik ben een gelukkig mens.”

Maar ook het verschrikkelijke en afzichtelijke spreken tot zijn verbeelding. Douwe Bob heeft oog voor de dramatische schoonheid van het verval en de zeggingskracht van de vergankelijkheid. “Ik sta vaak stil bij het leven, maar ook bij de dood. Ik wandel graag over kerkhoven. Mijn eigen eindigheid houdt me ook bezig. Die dubbelwaardigheid van schoonheid en lelijkheid, leven en dood, fascineert me. Op 4 mei sta ik tijdens Dodenherdenking altijd even stil bij de dood. Ik vond het dit jaar prachtig toen er boven die stille massa een paar krijsende meeuwen vlogen. Voor de dieren gaat alles altijd gewoon door, die staan nergens bij stil. Ik vind dat een troostende gedachte. Ik houd veel van dieren, meer nog dan van mensen.” ●

Douwe Bob live met strijkkwartet: 25 juni op Naked Song, Eindhoven. Zie voor de speellijst van de Fool Bar Tour: www.douwebob.nl.

UP NEXT

1 JULI

RYAN BINGHAM

2 JULI

VINTAGE TROUBLE

11 JULI

BLACK MOUNTAIN

14 AUG

MINISTRY

16 AUG

FAT FREDDY'S DROP

14 AUG

BATTLES

31 AUG

**KING GIZZARD &
THE LIZARD WIZARD**

29 SEP

**THE BOXER
REBELLION**

8 OKT

JJ GREY & MOFRO

14 OKT

ALL THEM WITCHES

**DO—
ORN
RO—
OSJE**

DOORNROOSJE
STATIONSPLEIN 11
6512 AB NIJMEGEN
—
DOORNROOSJE.NL